

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. spalio 22 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvas paslaugų teikimas — Apribojimai — Mokesčių teisės aktai — Pajamos iš azartinių lošimų laimėjimų — Skirtingas užsienyje gautų laimėjimų ir nacionalinėse įstaigose gautų laimėjimų apmokestinimas“

Sujungtose bylose C-344/13 ir C-367/13

dėl *Commissione tributaria provinciale di Roma* (Italija) 2013 m. gegužės 28 d. nutartimis, kurias Teisingumo Teismas gavo 2011 m. birželio 24 d. ir liepos 1 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

Cristiano Blanco (C-344/13),

Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

prieš

Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai A. Ó Caoimh, C. Toader (pranešėja), E. Jarašiūnas ir C. G. Fernlund,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- C. Blanco ir P. P. Fabretti, atstovaujamų advokatų M. Rosa ir S. Cristaldi,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* G. De Bellis,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos L. Van den Broeck ir J.-C. Halleux, padedamų advokatų P. Vlaemminck ir R. Verbeke,
- Europos Komisijos, atstovaujamos D. Recchia ir W. Roels,

* Proceso kalba: italų.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Šie prašymai priimti prejudicinį sprendimą pateikti dėl EB 46 ir 49 straipsnių (dabar – SESV 52 ir 56 straipsniai) išaiškinimo.
- 2 Šie prašymai buvo pateikti nagrinėjant du ginčus – atitinkamai C. Blanco ir P. P. Fabretti – su *Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli* (Pajamų agentūra – Romos provincijos I direkcija – Patikrinimų skyrius, toliau – *Agenzia*) dėl pranešimų apie mokėtiną mokestį.

Teisinis pagrindas

Sajungos teisė

- 3 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, p. 15) 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto f papunktyje numatyta, kad ši direktyva taikoma lošimo namams.

Italijos teisė

- 4 Pagal 1986 m. gruodžio 22 d. Respublikos prezidento dekreto Nr. 917 dėl Bendrojo teksto dėl pajamų mokesčio patvirtinimo (*decreto del Presidente della Repubblica n. 917 – Approvazione del testo unico delle imposte sui redditi*) (1986 m. gruodžio 31 d. nuolatinis GURI Nr. 302 priedas), priimto ir galiojusio klostantis faktinėms aplinkybėms pagrindinėje byloje (toliau – DPR 917/86), 67 straipsnio 1 dalies d punktą kitos pajamos, kurios įskačiuojamos į pajamų mokesčio bazę, yra „visuomenei organizuotų loterijų, konkursų, lošimų ir lažybų laimėjimai, taip pat premijos, gautos iš įgūdžių konkursų ar loterijų“.
- 5 Šio dekreto 69 straipsnio 1 dalyje patikslinama, kad 67 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos premijos ir laimėjimai „yra apmokestinamos pajamos, gautos per mokestinį laikotarpį, be jokio išskaitymo“.
- 6 1973 m. rugsėjo 29 d. Respublikos prezidento dekreto Nr. 600, kuriuo nustatomos bendrosios nuostatos dėl pajamų mokesčio apskaičiavimo (1973 m. spalio 16 d. nuolatinis GURI Nr. 268 priedas), 30 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta:
„Loterijų, įgūdžių žaidimų laimėjimai, premijos iš konkursų, valstybės, viešojo ar privataus juridinio asmens, apibrėžti šio dekreto 23 straipsnio 1 dalyje, organizuojamų lažybų laimėjimai pajamų mokesčiu apmokestinami prie pajamų šaltinio su galimybe susigrąžinti, išskyrus atvejus, kai kitos teisės nuostatos jau numato apmokestinimą prie pajamų šaltinio. Apmokestinimas prie pajamų šaltinio netaikomas, jei bendra laimėjimų vertė <...> neviršija 50 000 lirų [25,82 euro], jei viršija – visa suma apmokestinama prie pajamų šaltinio.“
- 7 Tačiau ši nuostata netaikoma Italijos lošimų įstaigų išmokėtiems laimėjimams, nes pagal šio dekreto 30 straipsnio septintą pastraipą pajamas iš šių laimėjimų apima spektaklių mokestis, kuris 1999 m. vasario 26 d. Įstatyminiu dekretu Nr. 60 (1999 m. kovo 12 d. GURI Nr. 59, p. 5) buvo pakeistas pramogų mokesčiu.

- 8 Be to, pagal 1972 m. spalio 26 d. Respublikos prezidento dekreto Nr. 640 dėl spektaklių mokesčio (*decreto del Presidente della Repubblica n. 640 – imposta sugli spettacoli*) (1972 m. lapkričio 11 d. nuolatinis GURI Nr. 292 priedas), iš dalies pakeisto 1999 m. vasario 26 d. Įstatyminiu dekretu Nr. 60, 3 straipsnį lošimų namai, kurie turi mokėti pramogų mokestį, nuo šiol yra atleisti nuo pareigos gražinti šį mokestį lankytojams, lošėjams ir lažybų dalyviams. Mokesčio bazę sudaro suma už lankytojams parduotus bilietus ir teigiamas skirtumas tarp gautos per dieną sumos ir lošėjams išmokėtos laimėjimų sumos, taip pat bet kokios kitos pajamos, susijusios su lošimų veikla.

Pagrindinės bylos ir prejudicinis klausimas

Byla C-344/13

- 9 2011 m. gruodžio 1 d. *Agenzia* pateikė C. Blanco tris pranešimus apie mokėtiną mokestį, kuriuose buvo teigiama, kad jis nedeklaravo pajamų už 2007–2009 mokestinius metus, t. y. 2007 m. nedeklaravo 410 227 eurų sumos, 2008 m. – 25 969 eurų sumos ir 2009 m. – 46 028 eurų sumos, gautų lošiant kitose valstybėse narėse ir trečiosiose valstybėse esančiuose lošimų namuose. Ji teigia, kad minėtos sumos turėjo būti pridėtos prie C. Blanco apmokestinamųjų pajamų, nes jos laikytinos „kitomis pajamomis“, kaip tai suprantama pagal DPR 917/86 67 straipsnio 1 dalies d punktą. Todėl buvo nuspręsta iš C. Blanco išieškoti 488 703,16 euro už 2007 finansinius metus, 23 919,86 euro už 2008 finansinius metus ir 41 291,89 euro už 2009 finansinius metus fizinių asmenų pajamų mokesčio su palūkanomis ir baudomis.
- 10 C. Blanco pateikė kelis ieškinius dėl šių pranešimų apie mokėtiną mokestį. Šie ieškiniai buvo sujungti dėl bendro dalyko ir ieškovo pagrindinėse bylose asmens. Jis teigė, pirma, kad informaciją, kuria remiasi *Agenzia*, reikia vertinti atsargiai, nes ji gauta iš interneto svetainės ir atitinka laimėjimo bruto skaičius, neatsižvelgiant į kelis elementus, darančius įtaką šiems laimėjimams, kaip antai „stacking“ praktiką, nuostolius ir išlaidas. Antra, jis teigia, kad pranešimas apie mokėtiną mokestį pažeidžia, be kita ko, dvigubo apmokestinimo draudimo principą, įtvirtintą tarptautinėse konvencijose, pagal Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) pavyzdinės mokesčių sutarties dėl pajamų ir turto 2 straipsnį, laisvės teikti paslaugas principą, numatytą SESV 56 straipsnyje, ir nediskriminavimo principą, nustatytą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnyje ir SESV 18 ir 49 straipsniuose. C. Blanco nurodo diskriminaciją, nes dėl Italijoje gautų laimėjimų netaikoma pareiga deklaruoti ir jiems netaikomas pajamų mokestis prie pajamų šaltinio, nes prie pajamų šaltinio jam taikomas jį pakeičiantis pramogų mokestis, o kitose valstybėse gauti laimėjimai jau jose apmokestinti prie pajamų šaltinio ir neturi būti apmokestinami Italijoje.
- 11 Šiuo klausimu C. Blanco remiasi, jo nuomone, panašia byla, kurioje buvo priimtas sprendimas *Lindman* (C-42/02, EU:C:2003:613), kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad, vadovaujantis EB 49 straipsniu, draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos laimėjimai, gauti iš kitoje valstybėje narėje organizuojamų azartinių lošimų, laikomi laimėjusio asmens pajamų mokesčiu apmokestinamomis pajamomis, o laimėjimai, gauti iš valstybėje narėje organizuojamų azartinių lošimų, yra neapmokestinami. Jo nuomone, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi uždrausti taikyti nacionalines nuostatas dėl jų diskriminacinio pobūdžio, susijusio su prieštaravimu SESV 56 straipsniui.
- 12 *Agenzia* ginčija ieškinių pagrindinėje byloje pagrįstumą ir prašo juos atmesti. Ji mano, kad veikė pagal galiojančius teisės aktus, ir bendrai nurodo detalų pranešimo apie mokesčio dydį turinį, kuriame nustatyta, kad nagrinėjamais mokestiniais metais ieškovas pagrindinėje byloje nepateikė pajamų deklaracijos.

- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atmeta pagrindą, susijusį su dvigubu apmokestinimu, nes mano, kad reikia atskirti mokesčių, kurių turi sumokėti lošimų įstaiga, ir mokesčių, kurių turi sumokėti laimėtojas. Iš tiesų, lošimų įstaigos ir laimėtojo mokesčiai renkami remiantis skirtingais apmokestinimo aktais.
- 14 Nors nacionalinis teismas sutinka, kad egzistuoja skirtingas vertinimas, atsižvelgiant į tai, ar laimėjimas gautas Italijoje, ar kitoje valstybėje narėje, šis skirtingas vertinimas yra draudžiamas kaip diskriminacija tik jei nėra tokį skirtumą pateisinančių pagrindų.
- 15 Minėtas teismas patvirtina, jog iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad, kai toks skirtingas vertinimas gali būti pateisinamas, kai jis kyla iš aiškiai nukrypti leidžiančios nuostatos, kaip antai SESV 52 straipsnio, į kurį daroma nuoroda SESV 62 straipsnyje, ir juo siekiama užtikrinti viešąją tvarką, visuomenės saugumą ir visuomenės sveikatą ir atitikti proporcingumo principą bei nuosekliai ir sistemaiškai užtikrinti realų tikslo siekimą.
- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, Italijos teisės aktais buvo siekiama ne tiek apsaugoti nacionalines lošimų įstaigas, kiek atgrasyti nuo pinigų plovimo ir savaiminio kapitalo plovimo užsienyje ir apriboti kapitalo, kurio kilmės negalima kontroliuoti, nutekėjimą į užsienį ar patekimą į Italiją.
- 17 Šis teismas teigia, jog būtina, kad Teisingumo Teismas tiksliai įvertintų nacionalinio įstatymų leidėjo motyvus, dėl kurių buvo priimtas toks reglamentavimas, ir kad Italijos vyriausybė galėtų nurodyti priežastis, dėl kurių ji nusprendė apmokestinti užsienyje gautus azartinių lošimų laimėjimus.
- 18 Šiomis aplinkybėmis *Commissione tributaria provinciale di Roma* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar [DPR 917/86] 67 straipsnio [1 dalies] d punkte nustatytos pareigos, susijusios su Italijoje gyvenančio asmens kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse lošimų namuose gautų laimėjimų deklaravimu ir apmokestinimu, prieštarauja [SESV 56 straipsniui], ar vis dėlto jos gali būti pateisinamos viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar visuomenės sveikatos tikslais, kaip tai suprantama pagal [SESV 52 straipsnį]?“

Byla C-367/13

- 19 2011 m. gruodžio 6 d. *Agenzia* pateikė P. P. Fabretti pranešimą apie mokėtiną 2009 m. mokesčių, kuriuo reikalavo sumokėti 45 327,48 euro dėl to, kad jis nedeklaravo kitos valstybės narės lošimo namuose žaidžiant pokerį laimėtos 52 000 eurų sumos.
- 20 P. P. Fabretti, remdamasis tais pačiais pagrindais kaip C. Blanco, ginčijo šį pranešimą apie mokėtiną mokesčių ir dėl jo pareiškė ieškinį. *Agenzia* jam pateikė panašius argumentus kaip ir C. Blanco.
- 21 *Commissione tributaria provinciale di Roma* būtinybę pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateisino panašiai kaip ir savo pirmame sprendime, kurio pagrindu buvo pradėta byla C-344/13. Ji nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą, identišką pateiktam byloje C-344/13.
- 22 2013 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-344/13 ir C-367/13 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas sprendimas.

Dėl prejudicinio klausimo

- 23 Prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar SESV 52 ir 56 straipsnius reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiamas valstybės narės teisės aktas, kuriuo nacionalinėse įstaigose gauti azartinių lošimų laimėjimai neapmokestinami pajamų mokesčiu, nors gauti kitose valstybėse narėse – apmokestinami, ir ar viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar visuomenės sveikatos pagrindai gali pateisinti tokį skirtingą vertinimą.
- 24 Pirmiausia reikia priminti, kad, nors tiesioginiai mokesčiai priklauso valstybių narių kompetencijai, jos vis dėlto turi ją įgyvendinti laikydamosi Sąjungos teisės (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Lindman*, EU:C:2003:613, 18 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 25 Pirma, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas svarsto, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamas nacionalinės teisės aktas sudaro laisvės teikti paslaugas apribojimą.
- 26 Šiuo klausimu primintina, kad pagal SESV 56 straipsnį reikalaujama ne tik panaikinti bet kokią kitoje valstybėje narėje įsisteigusio paslaugų teikėjo diskriminaciją dėl pilietybės, bet ir panaikinti bet kokią apribojimą, net taikomą ir nacionaliniams, ir kitų valstybių narių paslaugų teikėjams, jeigu jis draudžia paslaugų teikėjo, įsteigto kitoje valstybėje narėje, kurioje jis teisėtai teikia analogiškas paslaugas, veiklą, ją trukdo ar daro ne tokią patrauklią (žr., be kita ko, Sprendimo *Dirextra Alta Formazione*, C-523/12, EU:C:2013:831, 21 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 27 ESV sutarties nuostatos, susijusios su laisvu paslaugų teikimu, taikomos, kaip Teisingumo Teismas jau nusprendė, veiklai, kurią sudaro leidimas už atlygį dalyviui dalyvauti azartiniuose lošimuose (Sprendimo *Zenatti*, C-67/98, EU:C:1999:514, 24 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Be to, laisve teikti paslaugas naudojasi tiek paslaugų teikėjai, tiek gavėjai (Sprendimo *Liga Portuguesa de Futebol Profissional et Bwin International*, C-42/07, EU:C:2009:519, 51 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 28 Pagrindinėje byloje tiek iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo išvadų, tiek iš Italijos vyriausybės pastabų matyti, kad, remiantis nacionalinės teisės aktu, apmokestinami Italijoje esančiose azartinių lošimų įstaigose gauti laimėjimai prie pajamų šaltinio reiškia šių įstaigų apmokestinimą. Konkrečiau kalbant, nacionalinėse azartinių lošimų įstaigose gautiems laimėjimams taikomas mokestis, apskaičiuojamas remiantis skirtumu tarp gautų iš lošimų sumų ir lošėjams kaip laimėjimai išmokėtų sumų. Italijos vyriausybė pažymi, kad Italijoje esančiose azartinių lošimų įstaigose gauti laimėjimai neapmokestinami pajamų mokesčiu, kad būtų išvengta dvigubo tų pačių sumų apmokestinimo, kai jas gauna azartinių lošimų įstaigos ir lošėjai.
- 29 Tačiau užsienyje įsteigtose įstaigose gauti azartinių lošimų laimėjimai laikomi pajamomis. Šios pajamos turi būti nurodytos pajamų deklaracijoje ir apmokestinamos pajamų mokesčiu.
- 30 Taigi, pagal šiuos nacionalinės teisės aktus, kuriuose numatoma, kad neapmokestinimo pajamų mokesčiu lengvata taikoma tik nagrinėjamoje valstybėje narėje gautiems laimėjimams, paslaugų, kurios apima azartinių lošimų organizavimą už pinigus, teikimui taikoma skirtinga mokesčių tvarka, priklausomai nuo to, ar šios paslaugos teikiamos šioje valstybėje narėje, ar kitose valstybėse narėse (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Laboratoires Fournier*, C-39/04, EU:C:2005:161, 15 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 31 Iš tiesų, kaip teigia ieškovai pagrindinėje byloje ir Europos Komisija, skirtingas vertinimas mokesčių tikslais, pagal kurį tik kitoje valstybėje narėje gauti azartinių lošimų laimėjimai laikomi apmokestinamomis pajamomis, mažina persikėlimo į kitą valstybę narę turint tikslą lošti azartinius lošimus patrauklumą. Iš tiesų, nagrinėjamų paslaugų gavėjai, kurie nuolat gyvena valstybėje narėje, numačiusioje tokį skirtingą vertinimą, atgrasomi nuo dalyvavimo tokiuose lošimuose, kurių

- organizatoriai įsteigti kitose valstybėse narėse, atsižvelgiant į galimybės gauti mokesčio lengvatas reikšmę (pagal analogiją žr. sprendimų *Vestergaard*, C-55/98, EU:C:1999:533, 21 punktą ir *Komisija / Danija*, C-150/04, EU:C:2007:69, 40 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 32 Aplinkybė, kad šioje valstybėje narėje įsteigti azartinių lošimų teikėjai apmokestinami kaip azartinių lošimų operatoriai, nepakeičia pagrindinėje byloje nagrinėjamo teisės akto akivaizdžiai diskriminacinio pobūdžio, nes šis mokestis, kaip teigia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nėra toks pat kaip pajamų mokestis, taikomas mokesčių mokėtojų pajamoms, gautoms iš kitose valstybėse narėse organizuotų azartinių lošimų laimėjimų (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Lindman*, EU:C:2003:613, 22 punktą).
- 33 Todėl nacionalinės teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra laisvo paslaugų teikimo, užtikrinto vadovaujantis SESV 56 straipsniu, diskriminacinis apribojimas, susijęs ne tik su šių paslaugų teikėjais, bet ir su gavėjais.
- 34 Antra, reikia patikrinti, ar šis diskriminacinis apribojimas gali būti pateisinamas.
- 35 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ir Italijos vyriausybė pažymėjo, kad nagrinėjamu nacionalinės teisės aktu siekiama ne tiek apsaugoti nacionalines lošimų įstaigas, kiek atgrasyti nuo pinigų plovimo ir savaiminio kapitalo plovimo užsienyje ir apriboti kapitalo, kurio kilmė neaiški, nutekėjimą į užsienį ar patekimą į Italiją.
- 36 Taigi, kaip teigia ši vyriausybė, Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad azartinių lošimų reglamentavimas – tai viena iš sričių, kuriose yra didelių moralinio, religinio ir kultūrinio pobūdžio skirtumų valstybėse narėse. Kadangi šiuo klausimu nėra suderintų teisės nuostatų Sąjungos lygmeniu, kiekviena valstybė narė, remdamasi savo vertybių skale, turi šiose srityse įvertinti, kokiais reikalavimais reikia apsaugoti atitinkamus interesus (žr., be kita ko, sprendimų *Stanleybet International ir kt.*, C-186/11 ir C-209/11, EU:C:2013:33, 24 punktą ir *Digibet ir Albers*, C-156/13, EU:C:2014:1756, 24 punktą).
- 37 Tačiau, nors Teisingumo Teismo praktikoje aiškiai apibrėžtais privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais, tarp kurių esama tokių tikslų, kaip vartotojų apsauga, su lošimu susijusio sukčiavimo ir piliečių skatinimo pernelyg išlaidauti prevencija ir bendra socialinės tvarkos pažeidimų prevencija, gali būti pateisinami laisvės teikti paslaugas apribojimai, neatsižvelgiant į tai, vis dėlto šiais tikslais negali būti pateisinami diskriminaciniu būdu taikomi apribojimai (Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-153/08, EU:C:2009:618, 36 punktas ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 38 Taigi, diskriminacinis apribojimas suderinamas su Sąjungos teise tik jei jis kyla iš aiškios nukrypti leidžiančios nuostatos, kaip antai SESV 52 straipsnio, į kurią daroma nuoroda SESV 62 straipsnyje, ir juo siekiama užtikrinti viešąją tvarką, visuomenės saugumą ir visuomenės sveikatą (šiuo klausimu žr., be kita ko, sprendimų *Komisija / Vokietija*, C-546/07, EU:C:2010:25, 48 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir *Dickinger ir Ömer*, C-347/09, EU:C:2011:582, 79 punktą).
- 39 Todėl nacionalinės teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, gali būti pateisintas tik jei juo siekiama tikslų, atitinkančių viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ir visuomenės sveikatos pagrindus, kaip tai suprantama pagal SESV 52 straipsnį. Be to, reikia priminti, kad valstybių narių nustatyti apribojimai turi atitikti atitinkamas proporcingumo sąlygas. Taigi nacionalinės teisės aktai yra tinkami, kad būtų galima garantuoti nurodyto tikslo pasiekimą, tik jeigu jais iš tikrųjų nuosekliai ir sistemingai siekiama šio tikslo (šiuo klausimu žr. sprendimų *Engelmann*, C-64/08, EU:C:2010:506, 35 punktą ir *Pfleger ir kt.*, C-390/12, EU:C:2014:281, 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 40 Teisingumo Teismo pagal SESV 267 straipsnį nagrinėjamosiose bylose klausimo, kokių tikslų iš tiesų siekiama nacionalinės teisės aktais, svarstymas priklauso prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo kompetencijai. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas,

atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo pateiktas nuorodas, taip pat turi patikrinti, ar valstybių narių nustatyti apribojimai atitinka iš Teisingumo Teismo praktikos kylančias proporcingumo sąlygas (šiuo klausimu žr. sprendimų *Pfleger ir kt.*, EU:C:2014:281, 47 ir 48 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

- 41 Pirma, kalbant apie Italijos vyriausybės nustatytus tikslus, susijusius su pinigų plovimo prevencija ir būtinybe riboti kapitalo, kurio kilmė neaiški, nutekėjimą į užsienį ar patekimą į Italiją, nereikia nustatyti, ar šie tikslai kyla iš viešosios tvarkos sąvokos, užtenka pirmiausia nustatyti, kad, kaip matyti iš Teisingumo Teismo praktikos, valstybės narės valdžios institucijos negali pagrįstai, bendrai ir nieko neišskiriant daryti prielaidos, jog kitoje valstybėje narėje įsisteigę subjektai ir įstaigos verčiasi nusikalstama veikla (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, EU:C:2009:618, 39 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 42 Taip pat primintina, kad, kaip pažymėjo Europos Komisija, Italijos vyriausybė neįrodė, kad net jei iš organizuoto nusikalstamumo pajamos Italijoje yra didelės, jos visos (ar didžioji jų dalis) gautos užsienyje.
- 43 Be to, bendrai netaikyti neapmokestinimo šiems subjektams ir įstaigoms atrodo neproporcinga, nes taip viršijama tai, kas būtina kovai su pinigų plovimu. Valstybės narės turi kitų priemonių šiuo atveju, kaip antai Direktyvą 2005/60, skirtą kovai su pinigų plovimu ir taikomą lošimų namams, kaip numatyta jos 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto f papunktyje.
- 44 Galiausiai negalima atmesti galimybės, jog kovos su priklausomybe nuo lošimų tikslas priskirtinas visuomenės sveikatos apsaugai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, EU:C:2009:618, 40 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką), todėl jis galėtų pateisinti laisvo paslaugų teikimo diskriminacinį apribojimą.
- 45 Iš tiesų, kaip teigia Belgijos vyriausybė, Teisingumo Teismas ne kartą pabrėžė specifinį azartinių lošimų srities pobūdį, kuris, skirtingai nei laisvos ir neiškreiptos konkurencijos tradicinėje rinkoje sukūrimas ir tokios konkurencijos taikymas itin specifinėje rinkoje, t. y. keliems operatoriams, kuriems leidžiama organizuoti tą patį azartinį lošimą, gali turėti žalingą poveikį dėl to, kad šie subjektai bus linkę varžytis išradingumu, siekdami, kad vienu pasiūlymas būtų patrauklesnis nei konkurentų, ir taip padidins su lošimu susijusias vartotojų išlaidas ir jų priklausomybės riziką (žr., be kita ko, sprendimų *Pfleger ir kt.*, EU:C:2014:281, 46 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką ir *Digibet ir Albers*, EU:C:2014:1756, 31 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 46 Tačiau tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, valstybės narės taikomas kitose valstybėse narėse esančiose azartinių lošimų įstaigose gautų laimėjimų apmokestinimas, o jos teritorijoje esančiose azartinių lošimų įstaigose gautų laimėjimų neapmokestinimas nėra tinkamas norint nuosekliai užtikrinti kovos su priklausomybe nuo lošimų tikslo pasiekimą, nes toks neapmokestinimas gali paskatinti vartotojus dalyvauti azartiniuose lošimuose, kurie jiems leis pasinaudoti tokiu neapmokestinimu (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, EU:C:2009:618, 41 punktą).
- 47 Iš to matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama diskriminacija yra nepateisinama, kaip tai suprantama pagal SESV 52 straipsnį.
- 48 Todėl iš visų minėtų svarstymų matyti, kad į pateiktą prejudicinį klausimą reikia atsakyti taip: SESV 52 ir 56 straipsnius reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiamas valstybės narės teisės aktas, kuriuo kitose valstybėse narėse esančiose azartinių lošimų įstaigose gauti laimėjimai apmokestinami, o jos nacionalinėje teritorijoje esančiose azartinių lošimų įstaigose gautos panašios pajamos neapmokestinamos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 49 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

SESV 52 ir 56 straipsnius reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiamas valstybės narės teisės aktas, kuriuo kitose valstybėse narėse esančiose azartinių lošimų įstaigose gauti laimėjimai apmokestinami, o jos nacionalinėje teritorijoje esančiose azartinių lošimų įstaigose gautos panašios pajamos neapmokestinamos.

Parašai.